

ἄς τοῦτο, ἄς τὸ ἀχολό, νὰ τὴν δαμάσ ὁ παῖς
ἀπαλλωγῆ, καὶ μετὰ τῆς ἀχ³ λυφ τοῦτον ὁ
ἔδωκε τὸν ἐμψυλόντα. διαπτοῖ ἱερῆς ἔχου
παρὰ θύξουσίαν, καὶ νὰ δήσουσιν ἀλλ
ἐνοῦσιν καὶ ἐπίτη. Ὁμοίως ἐάνομα
παλιν ἀνοσ νὰ καμπί πολεμῆ ἔξω
ἰωῦτολὸν τοῦ θυ, καὶ ἐὰν τῆς ἐαυτῶν
νοί, καὶ διατῆς ἀχ³ τοῦ ἱερέως. ὁ παῖς
ὁ ἀποὸ μωσασως ἐνόμιζε καλῶς, ὅτι δ
νίτη αὐτοῦ τοῖς ποσὶ χε, ἐγνωσε σκόπι
ῶμοσε, παρὰ θύξ ἔλυσε τὸν ὄργον. ὁ δὲ
οἰσασ ἐπίκακῶ, καὶ ὁ μωσασ ἐπίτη
ἠρωδίαδου, ἔξησε τὸν ὄργοντα, καὶ ὑπὲρ
ἄς ἀπαλλωγῆν. δια τοῦτο ἐναυδαλ. μήτε
πονιρὸν νὰ δένη τινὰς τὸν ἐμαυτόντα. δ
ὁ ποῦ ἐναυδαγμῶς, ἐκῆ καὶ παρὰ μασις, κα
ἔτινα καὶ ἐπί τοῦ ἀδὰμ :

ἔτι ὅσοι οὐνοὶ ἦναι; αὐτοῦ

12 Εχ³ ἀμφιμολῖαν ἄς τοῖς ἀνοῖς τοῦ τοῦ ἱερέως